

ДЕВЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ“

На 20-ти ноември 2016 г. Божествена света Литургия отслужи протойерей Емилиян Костадинов. Чухме Евангелското четиво за празника – притчата за безумния богаташ.

На неделната св. Литургия ни гостува група певци от Софийската духовната семинария, водени от техния преподавател Трайче Попов, който имаме щастието да бъде наш клиросен певец. Отец Емилиян ги поздрави за прекрасната служба.

В първата неделя от Рождественския пост приеха св. Причастие енорияши, за радост на присъстващите, на земната и небесна Църква.

Отец Емилиян произнесе празнична проповед за Девета Неделя след Неделя подир Възвижение:

„В името на Отца и Сина и Светия Дух!

Възлюбени в Господа братя и сестри,

В днешния ден ние бяхме свидетели, по-точно чухме едно евангелско събитие, в което един заможен човек имал доста имот. Всячески се мъчел така да облагороди земята, имота си, че да получи плодове в изобилие. Работейки дълги години, една година това му се случило – житниците му се препълнили, всичко насадено се родило в изобилие. Той, лежайки си една вечер си казал: *какво да направя сега? Имам правото да живея добре, душата ми да се радва. Ще съборя всички хранилища и складове, ще въздигна на техни места много по-големи, за да мога да си събера урожая.* И в този момент чува глас от Бога, който казва: *Безумнико, ако нощес дойде някой да вземе душата ти, какво ще се случи с всичко това, което си придобил?*

Нещо, което в ежедневието ние много често го забравяме. Нещо, което пренебрегваме. Ние търсим щастието си само и единствено в материалните блага. Нещо, което е изключително грешно. Нещо, което води към гибел на душата. Защото не може да има чиста душа с мисъл за власт, пари и т.н. – винаги се прокрадва някакъв елемент или на омраза, или на завистничество и т.н., което отдалечава от Бога.

По тази тема има една приказка – как един мъдрец с годините се уверил, че най-големият враг на човека е златото. Когато вече се убедил напълно в това, избягал в една далечна гора и живеел като отшелник. Обикаляйки тази гора, веднъж се натъква на едно скрито съкровище – злато и сребро, в изобилие. Виждайки това, се притеснил много и побягнал с всички сили. В този момент в гората го пресрещнали разбойници. Разпитали го и той казал: *„Срещнах най-страшното нещо за човека и бягам.“* Те му казали: *„Ела да ни го покажеш. Не знаем какво е.“* Той им казал: *„Повярвайте ми. Това е най-страшното за човека, не искате да го видите.“*, но те го принудили и той ги завел при съкровището. Те се зарадвали много и го пуснали да си ходи, а той побягнал пак. Те му се подигравали. Мислили, че е луд. Казвали си: *„Как ние толкова години обикаляме горите, пресрещаме хора и убиваме за богатство, а той*

бяга от такова голямо богатство.”. И решават да го отпразнуват. Половината от разбойниците тръгнали до града да купят храна и питиета – да гуляят, а другата половина останали да пазят съкровището. Тези, които останали при съкровището си рекли: „Защо да го делим на още толкова? Я, да ги причакаме и да ги убием, за да делим на по-малко.”. Обаче тези, които отишли за храната си казали: „Абе, защо да го делим ние с тях? Я, да сложим отрова в храната и да ги отровим”.

Минало време. Интересно било на мъдреца какво се случило с тези хора и като отишъл, намерил само трупове – едните убити, другите отровени.

Така, че богатството не се трупа на земята, братя и сестри! Богатството трябва да си трупаме горе при Бога, при нашия Отец, в Неговата „житница”, която е най-сигурната.

Благословието Господа и Неговата милост да са върху всички нас!”

Амин.